

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustini in euangelium secundum Iohannem sermones
CXXIII - Cod. Aug. perg. 47**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [14. Jh.]

Sermo LXXXIII

[urn:nbn:de:bsz:31-64194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64194)

praecesserunt. sed ab illa susceptione merita eius cuncta coeperunt;
 manet ergo filius in dilectione qua eum dilexit pater. & ideo seruauit pre-
 cepta eius; quid est enim & ille homo nisi quod deus susceptor est eius. Deum
 erat uerbum unigenitum gignenti coaeternum. sed ut mediator daretur no-
 bis. per ineffabilem gratiam uerbum caro factum est & habitauit in nobis.
**INCIPIT SERMO LXXXIII DE EO QUOD DICIT. HAEC LOQUITUR
 TUSSUM UOBIS UT GAUDIUM MEUM IN UOBIS SIT ET
 GAUDIUM UESTRUM IMPLEATUR. HOC EST PRAECEPTUM
 MEUM UT DILIGATIS INUICEM SICUT DILEXISTIS UOS.**

Audistis carissimi dñm dicentem discipulis suis; haec loquitur sum
 uobis. ut gaudium meum in uobis sit & gaudium uestrum impleatur.
 Quid est gaudium xpi in nobis. nisi quod dignatur gaudere de nob.
 & quid est gaudium nostrum quod dicit implendum. nisi eius habere con-
 sortium. propter quod beato p̄tro dixerat. si non lauerote. non habe-
 bis partem mecum. Gaudium ergo eius in nobis gratia est quam praesti-
 tit nobis. ipsa est & gaudium nostrum; Sed de hac ille & iam ex aeternita-
 te gaudebat. quando nos elegit ante mundi constitutionem; nec recte
 possumus dicere. quod gaudium eius plenum non erat; Non enim dñs in p-
 fectis aliquando gaudebat; sed illud eius gaudium in nobis non erat. quia
 nec nos in quibus esse poss& iam eramus. nec quando esse coepimus. cum
 illo esse coepimus; In ipso autem semper erat. qui nos suos futuros certis-
 sima suae praescientiae ueritate gaudebat; proinde gaudium iam
 ipse perfectum de nobis habebat. quando nos praesciendo & praedestina-
 do gaudebat; neq. enim nullus in illo eius gaudia deesse poterat. ne forte
 non fier& quod se facturum esse praesciebat; sed neq. cum id facere coe-
 pit. quod se facturum esse praesciuit. gaudium eius quo beatus est cre-
 uit. Alioquin beator factus est quia nos fecit; Absit hoc fr̄i; di beatitudo
 quia nec minor fuerat sine nobis. non fit maior ex nobis. Gaudium igit̄
 eius de salute nostra. quod in illo semper fuit cum praesciuit & praedesti-
 nauit nos. coepit esse in nobis quando uocauit nos. & hoc gaudium meri-
 to nostrum dicimus. quo & nos beati futuri sumus; sed hoc gaudiū nostrū
 crescit & proficit. & ad suam perfectionem perseuerando per tendit.
 Ergo inchoatur in fide renascentium. implebitur in premio resurgen-
 tium; ecce unde dictum existimo. haec loquitur sum uobis ut gaudiū
 meum in uobis sit & gaudium uestrum impleatur; In uobis sit meum. im-
 pleatur uestrum; semper enim erat meum plenum & antequam uoca-
 remini. cum uocandi a me praesciremini. sed sit & in uobis cū hoc efficiamini

quod praesciui de uobis impleatur autem uestrum qui abextertis, quodū
dum estis, sicut creati estis, qui nondum fuistis. Hoc est inquit praeceptum
māum, ut diligatis inuicem, sicut dilexi uos. Siue dicitur praeceptum, siue
mandatum, ex uno uerbo greco utrumq. interpretatur quod est ^{εντολή} εντολή, iam
uero istam sententiam & antea dixerat, de qua me uobis ut potui disputasse
meminisse debetis; ibi enim sciat, mandatum nouum do uobis, ut diligatis
in uicem sicut dilexi uos, ut & uos diligatis in uicem, huius itaq. mandati re-
p̄tatio, commendatio est. nisi quod ibi mandatum inquit nouum do uobis,
hic autem, hoc est inquit mandatum meum; ibi tamquam non fuerit ante-
tale mandatum, hic tamquam non sit aliud eius mandatum, sed ibi dictum est
nouum, ne in uoluntate nostra perseueremus. hic dictum est meum, ne con-
temnendum putaremus, quod autem hic ita dicitur hoc est mandatum meum
uelut non sit aliud. Quid putamus fr̄ mei. numquid nam solum eius de ista
dilectione mandatum est, quia diligimus in uicem. nonne est & aliud maius,
ut diligamus d̄m. aut uero de sola d̄i nobis dilectione mandauit, ut alia non
requiramus. Trium tamen commendat apostolus dicens; manent autem
fides, spes, caritas, tria haec, maior autem horum caritas; & si in caritate,
hoc est in dilectione concluduntur duo illa praecepta, maior tamen dicta
est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quā multa
de spe; quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere. Sed in ue-
amur quod ait idem apostolus, plenitudo legis caritas; ubi ergo caritas est,
quid est, quod possit de esse. ubi autem non est, quid est quod possit pro-
desse. Demon credit, nec diligit; nemo diligit, qui non credit; frustra quidē
sed tamen potest sperare ueniam, qui non diligit. nemo autem potest despe-
rare, qui diligit; itaq. ubi dilectio est, ubi necessario fides & spes; & ubi dilectio
proximi, ubi necessario dilectio d̄i. qui enim non diligit d̄m, quomodo dili-
git proximum, tamquam seipsum, quando quidem non diligit & seipsum.
est quippe impius & iniquus, qui autem diligit iniquitatem, non plane di-
ligit, sed odit animam suam, hoc ergo praeceptum d̄m teneamus, ut nos in-
uicem diligamus, & quid quid aliud praecipit faciamus, quā quid quid est
aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio, ab ea dilectione, quae
in uicem diligunt homines sicut homines; nam ut discernatur, adiunctū
est, sicut dilexi uos, ut quid enim nos diligit x̄ps, nisi ut possimus regnare
cum x̄po. ad hoc ergo & nos in uicem diligamus, ut dilectionem nostram
discernamus ac ceteris, qui non adhuc in uicem diligunt, quia nec diligunt,
qui autem se propter habendum d̄m diligunt, ipsi se diligunt. Ergo ut
se diligant, d̄m diligant; non est haec dilectio in hominibus omnibus;

paucise propterea diligunt. ut sic dicitur omnia in omnibus.

**INCIPIT SERMO LXXXIII DE EO QUOD DICIT MAIOREM HAC
DILECTIONEM NEMO HABET UT ANIMAM SUAM PONAT QUI
PRO AMICIS SUIS.**

Plenitudinem dilectionis quam nos inuicem diligere debemus carissimi
fratres. definiuit dominus dicens; maiorem hac dilectionem nemo habet. ut
animam suam ponat quis pro amicis suis. quia ergo superius dixerat.
hoc est mandatum meum ut diligatis inuicem sicut dilexi uos. quibus
uerbis addidit quod nunc audistis. maiorem hac dilectionem nemo habet
ut animam suam ponat quis pro amicis suis. fit ex hoc consequens. quod idem
iste euangelista iohannes in epistola sua dicit. ut quem in modum christus pro
nobis animam suam posuit. sic & nos debeamus animas pro fratribus ponere.
Diligentes itaque inuicem sicut ipse nos dilexit qui pro nobis animam posuit.
Nimirum hoc est quod legitur in prouerbis salomonis. Si sederis cenare ad
mensam potentis. considerans intellige quae adponuntur tibi. & sic mitte
manum tuam sciens quia talia te oportet preparare. Nam quae mensa est
potentis. nisi unde sumitur corpus & sanguis eius qui animam suam posuit
pro nobis. & quid est ad eam sedere. nisi humiliter accedere. & quid est consi
derare & intelligere quae adponuntur tibi nisi digne tantam gratiam
cogitare. & quid est sic mittere manum. ut scias quia talia oportet praepa
rare. nisi quod iam dixi. quia sicut pro nobis christus animam posuit. sic & nos
debeamus animas pro fratribus ponere. sicut enim ait & iam apostolus petrus. —
christus pro nobis passus est. relinquens nobis exemplum ut sequamur uestigia
eius. hoc est talia praeparare. hoc beatissimi martires ardentia dilectione fecerunt.
quorum si non inaniter memoriam celebramus atque in conuiuio quo & ipsi
saturati sunt. ad mensam domini accedimus. oportet ut quem in modum ipsi.
& nos talia praeparemus. ideo quippe ad ipsam mensam non sic eos comme
moramus. quem in modum alios qui in pace requiescunt. ut & iam pro eis
oramus. sed magis ut ipsi pro nobis. ut eorum uestigiis adhaereamus. quia imple
uerunt ipsi caritatem quam dominus dixit esse non posse maiorem. talia enim suis
fratribus exhibuerunt. qualia de domini mensa pariter acceperunt. neque hoc ita
dictum sit. quasi propterea domino christo pariter esse possimus. si pro illo usque ad
sanguinem martirium duxerimus. ille potestatem habuit ponendi ani
mam suam & iterum sumendi eam. nos autem nec quantum uolumus uiui
mus. & morimur & iam si nolumus. ille moriens mox in se occidit mortem.
nos in eius morte liberamur a morte. illius caro non uidit corruptionem.
nostra post corruptionem in fine saeculi per illum induetur incorrup
tione.